

Knjiga proroka Daniela - sto sedamdeset i dva

Fatimina sjena: razotkrivanje sotonskog utjecaja iza proročkih viđenja Katoličke crkve

Jeff Pippenger

2024-04-02

Fatimsko proročanstvo bilo je Sotonino djelo pripreme, kojim je Katoličku crkvu pripravljaio da mu preda svoju organizaciju kada se bude izdavao za Krista, jer je to „vrhunac Sotonine moći — spomenik njegovim nastojanjima da se postavi na prijestolje kako bi vladao zemljom prema svojoj volji.” Oni koji neće imati koristi od proročkoga svjedočanstva koje prepoznaje ulogu Fatime u usmjeravanju katolicizma, zbog svoje nespornosti da povjeruju u Sotoninu sposobnost da čini čudesa, sami se izlažu prijevari. Fatimsko proročanstvo bavilo se unutarnjom borbom unutar katolicizma i ratom katolicizma protiv ateizma.

Rat katolicizma s ateizmom predmet je četrdesetoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela. Prikaz te borbe započeo je 1798. godine, u četrdesetome retku. Započeo je bitkom u kojoj je Napoleon, kralj juga, 1798. godine odveo papu u sužanjstvo, a svjedočanstvo unutar toga retka potom završava time što kralj sjevera 1989. godine odnosi kralja juga. Unutar te povijesti (1798. do 1989.), oba su protivnika 1917. i 1918. godine svaki označeni proročkom simbolikom, koja povezuje oba njihova svjedočanstva, zadržavajući pritom opću temu retka. Fatimsko proročanstvo bez sumnje je sotonско proročanstvo, ali je ono predmet Božje proročke Riječi te je stoga povijest koju valja ispravno razumjeti.

„Jedina sigurnost za dušu u ovo vrijeme jest da se na svakom koraku pita: Što Gospod govori svojemu sluzi? Riječ Gospodnja ostaje dovijeka. Biblija treba biti naš vodič, i umjesto da se savjetujemo s mudroču ljudi te prihvaćamo tvrdnje konačnih smrtnika kao božansku istinu, trebamo istraživati sigurnu proročku riječ. Bog je progovorio, i njegova je riječ pouzdana, te svoju vjeru moramo temeljiti na ‘Ovako govori Gospod.’ Bog želi da proučavamo događaje koji se zbivaju oko nas i uspoređujemo ih s proročanstvima njegove riječi, kako bismo razumjeli da živimo u posljednjim danima. Želimo svoje Biblije i želimo znati što je u njima zapisano. Marljiv proučavatelj proročanstava bit će nagrađen jasnim otkrivenjima istine, jer je Isus rekao: ‘Tvoja je riječ istina.’” Signs of the Times, 1. listopada 1894.

U trećem posredničkom ratu, kako je prikazan u stihovima trinaest do petnaest jedanaestog poglavlja Daniela, uvodi se sila koja se uzvisuje kako bi uspostavila viđenje. Taj je stih bio ispunjen godine 200. pr. Kr., kada su se „Rimljani umiješali u korist mladoga kralja Egipta“ i „odlučili da on treba biti zaštićen od propasti koju su smislili Antioh i Filip“. Taj stih i povijest 200. godine pr. Kr. pokazuju da će neposredno prije zakona o nedjelji, pod izlikom obrane oslabljenoga Putinova nasljednika, u vrijeme kada su Sjedinjene Američke Države i Ujedinjeni narodi (Seleuk i Filip Makedonski) odlučili zauzeti ruska područja i podijeliti ih radi svoje uzajamne koristi, papinski Rim (bludnica iz Tira) početi svirati svoju glazbu, dok počinje izlaziti da čini blud s kraljevima zemaljskim.

Godina 533., i dekret Justinijana tada će biti ponovljen, kako je proročki prikazano u Otkrivenju, trinaestom poglavlju, drugom retku, koji pokazuje da će zmaj (poganski Rim) dati tri stvari papinstvu.

I zvijer koju vidjeh bijaše slična leopardu, a noge joj kao medvjede noge, i usta joj kao usta lavlja; i zmaj joj dade svoju silu i svoje prijestolje i veliku vlast. Otkrivenje 13,2.

Zmaj poganskoga Rima predao je papinstvu svoje „sjedište” (grad Rim) godine 330., kada je Konstantin premjestio svoju prijestolnicu u Carigrad. Klodvig je počevši od 496. dao papinstvu svoju vojnu „moć”, a 533. Justinijan je papinstvu predao građansku „vlast”. Pet godina poslije poganski je Rim postavio papinstvo na prijestolje, kako je prikazano u šesnaestom, trideset i prvom i četrdeset i prvom retku jedanaestog poglavlja Daniela. Kada Sjedinjene Države dobiju treći posrednički rat, papinstvo će poraziti komunističku silu Rusije koja je predmet fatimskog proročanstva. Posrednički ratovi nose pečat istine, jer su sve tri bitke izvršene posredničkom vojskom papinstva.

Prva i posljednja papinska posrednička vojska jesu Sjedinjene Američke Države (otpadnički protestantizam). Srednja posrednička vojska jesu ukrajinski nacisti, koji su također bili katolička posrednička vojska protiv komunističke Rusije u Drugome svjetskom ratu. Postoje tri svjetska rata i postoje tri posrednička rata. Drugi rat i među svjetskim ratovima i među posredničkim ratovima bio je nacizam. Sadašnji rat u Ukrajini rat je graničnoga područja koji je najprije ispunio jedanaesti i dvanaesti redak u bitci kod Rafije. Rat u Ukrajini sada se ostvaruje tijekom drugoga od triju udara islama iz trećega jao, premda islam nije uključen u taj osobiti rat.

Prvi udar bio je protiv duhovne krasne zemlje 11. rujna 2001., a posljednji od triju udaraca događa se kod nedjeljnoga zakona i ponovno je protiv duhovne krasne zemlje. Drugi od triju udaraca islama trećega jao bio je protiv doslovne drevne krasne zemlje 7. listopada 2023. Taj se rat odvija na istovjetnom području na kojemu je Ptolemej odnio pobjedu u bitki kod Rafije. Isus je izjavio da će u posljednjim danima biti ratova i glasova o ratovima.

Ratovi na koje se Isus pozvao događaju se u povijesti kada se ispunjava učinak svakoga viđenja, a tu je činjenicu zabilježio Ezekiel. U toj su povijesti prikazani dolazak trećeg jao islama, druga i treća bitka posredničkih ratova, ponavljanje Američkoga građanskog rata te ponavljanje Američkoga revolucionarnog rata. Ti se ratovi izvršavaju tijekom povijesti pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, a pri skorom dolasku nedjeljnoga zakona Gospodin će podići svoju vojsku kao stijeg dok započinje završni, treći svjetski rat i dok islam trećega jao pojačava svoje razgnjevljivanje naroda.

I čut ćete za ratove i glasove o ratovima; gledajte da se ne uznemirujete, jer sve to mora biti, ali još nije svršetak. Jer ustat će narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva; i bit će gladi, i pošasti, i potresa na raznim mjestima. A sve je to početak nevolja. Matej 24,6–8.

U vremenu pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće dva su razreda Božjega naroda određena svojom sposobnošću da vide i čuju.

Zato im govorim u prisposodobama: jer gledajući ne vide, i slušajući ne čuju, niti razumiju. I na njima se ispunjava proroštvo Izaijino, koje govori: Slušat ćete i nećete razumjeti; i gledat ćete i nećete opaziti. Jer je otvrdnulo srce ovoga naroda, i ušima teškim čuju, i oči su svoje zatvorili; da kada ne bi očima vidjeli i ušima čuli i srcem razumjeli, te se obratili, pa da ih iscijelim. A blažene su vaše oči, jer vide; i vaše uši, jer čuju. Matej 13:13–16.

U tom vremenskom razdoblju, koje je započelo 11. rujna 2001., Isus je rekao: „čut ćete za ratove i glasove o ratovima“. U knjizi Otkrivenja Ivan predstavlja one koji čuju Kristov glas.

Bijah u Duhu u Dan Gospodnji, i začuh iza sebe velik glas, kao glas trube. Otkrivenje 1,10.

„glas“ koji je čuo bio je „kao truba“, a truba je simbol ratovanja, i čuo je glas iza sebe. Tada se okrenuo da vidi glas.

I okrenuh se da vidim glas koji je govorio sa mnom. I okrenuvši se, vidjeh sedam zlatnih svijećnjaka; i usred sedam svijećnjaka jednoga slična Sinu čovječjemu, odjevena u haljinu do nogu i opasana po prsima zlatnim pojasom. Glava njegova i kosa bijahu bijele kao vuna, bijele kao snijeg; i oči njegove kao plamen ognjeni; i noge njegove kao mjed uglačana, kao da su užarene u peći; i glas njegov kao šum mnogih voda. I u desnici svojoj imao je sedam zvijezda; i iz usta njegovih izlazio je oštar mač s dvije oštrice; i lice njegovo bijaše kao sunce kad sjaji u svojoj sili. I kad ga vidjeh, padoh k nogama njegovim kao mrtav. A on položi svoju desnicu na me govoreći mi: Ne boj se; ja sam prvi i posljednji. Otkrivenje 1:12–17.

Viđenje Krista koje je Ivan vidio kada se okrenuo da vidi glas, bilo je isto viđenje koje je Daniel vidio u desetom poglavlju, isto viđenje koje je Izaija vidio u šestom poglavlju, i isto viđenje koje je Pavao vidio kada je vidio povijest sedam gromova.

„Poniznost je neodvojiva od svetosti srca. Što se duša više približava Bogu, to je potpunije ponižena i pokorena. Kad je Job čuo glas Gospodnji iz vihora, uzviknuo je: ‘Gadim se na samoga sebe i kajem se u prahu i pepelu.’ Kad je Izaija vidio slavu Gospodnju i čuo kerubine kako viču: ‘Svet, svet, svet je Gospod nad vojskama’, tada je povikao: ‘Jao meni, propadoh!’ Daniel, kad ga je pohodio sveti glasnik, kaže: ‘Moja se ljepota u meni pretvori u raspadljivost.’ Pavao je, nakon što je bio uznesen do trećega Neba i čuo neizrecive riječi koje čovjeku nije dopušteno izgovoriti, govorio o sebi kao o ‘manjem od najmanjega među svima svetima’. Ljubljeni Ivan, koji se naslanjao na Isusove grudi i promatrao njegovu slavu, pao je pred anđelom kao mrtav. Što pomnije i postojanije budemo promatrali svojega Spasitelja, to ćemo manje u sebi vidjeti išta što bismo mogli odobriti.” Signs of the Times, 7. travnja 1887.

Kad je Gabriel protumačio viđenje Danielu, izložio je proročke događaje iz jedanaestoga poglavlja. Ti su događaji opis ratovanja, a u prikazu tih ratova uzročno viđenje ženskoga roda „mareh“, izraženo kao „marah“, prouzročilo je da se Daniel preobrazi na Kristovu sliku. Kad Krist kaže da ćete slušati o ratovima i glasovima o ratovima, On ukazuje na ratove koji su izneseni u Danielovu jedanaestom poglavlju. Nadalje ističe da, kako biste vidjeli viđenje koje promatrača preobražava na Njegovu sliku, morate se okrenuti, jer je glas iza vas. Ratovi prikazani u Danielu 11 opisi su ratova koji su se zbili u prošloj povijesti. Slušajući o tim ratovima iz prošlosti, čovjek biva poučen o povijesti koja se sada odvija, ali samo ako ima oči da vidi i uši da čuje.

Kad je Ezekiel zapisao da će doći trenutak kada se viđenje više neće odgađati, to je bilo u vezi s Ezekielovim viđenjem nebeskog Svetišta, gdje je, među ostalim, Ezekiel vidio „kotače usred kotača“, koje sestra White prepoznaje kao složeno prožimanje ljudskih događaja.

„Na obalama rijeke Kebara Ezekiel je ugledao vihor koji kao da dolazi sa sjevera, ‘velik oblak i oganj što se savija u sebi, i sjaj bijaše oko njega, a iz njegove sredine kao boja ćilibara.’ Mnoštvo kotača, koji su se međusobno presijecali, pokretala su četiri živa bića. Visoko iznad svega toga ‘bijaše obličje prijestolja, naoko kao kamen safir; a na obličju prijestolja bijaše obličje koje izgledom bijaše kao čovjek odozgo na njemu.’ ‘I u kerubima se pokazivaše oblik čovječje ruke pod njihovim krilima.’ Ezekiel 1:4, 26; 10:8. Kotači su po svome ustrojstvu bili tako složeni da su na prvi pogled izgledali kao da su u zbrci; ali kretali su se u savršenom skladu. Nebeska bića, podupirana i vođena rukom pod krilima keruba, pokretala su te kotače; iznad njih, na safirnom prijestolju, bijaše Vječni, a oko prijestolja duga, znamen božanskoga milosrđa.“

„Kao što su zamršeni mehanizmi kotača bili pod vodstvom ruke pod krilima kerubina, tako je i složeni tijek ljudskih zbivanja pod božanskim nadzorom. Usred sukoba i meteža naroda, Onaj koji sjedi nad kerubinima još uvijek upravlja poslovima na zemlji.“

„Povijest naroda koji su jedan za drugim zauzimali svoje određeno vrijeme i mjesto, nesvjesno svjedočeći o istini čije značenje sami nisu poznavali, govori nam. Svakom narodu i svakom pojedincu današnjice Bog je odredio mjesto u svojem velikom planu. Danas se ljudi i narodi mjere viskom u ruci Onoga koji ne griješi. Svi vlastitim izborom odlučuju o svojoj sudbini, a Bog svime upravlja kako bi ostvario svoje namjere.

„Povijest koju je veliki JA JESAM označio u svojoj Riječi, povezujući kariku za karikom u proročkom lancu, od vječnosti u prošlosti do vječnosti u budućnosti, govori nam gdje se danas nalazimo u slijedu vjekova i što se može očekivati u vremenu koje dolazi. Sve što je proročanstvo navijestilo da će se zbiti, do sadašnjega vremena, ocrtano je na stranicama povijesti, i možemo biti sigurni da će se sve što tek ima doći ispuniti svojim redom.“

„Konačno svrgavanje svih zemaljskih vlasti jasno je prorečeno u riječi istine. U proročanstvu izrečenom kada je od Boga bila izrečena presuda nad posljednjim izraelskim kraljem dana je poruka.” Odgoj, 178, 179.

Složeni kotači koji se na prvi pogled čine kao da su u zbrci jesu složeno odvijanje ljudskih događaja, prikazano u sukobu i metežu naroda. Povijest koju je Krist označio u svojoj Riječi govori nam gdje se nalazimo i, čineći to, označuje konačno obaranje svih zemaljskih vlasti. Vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće jest ono u kojemu se ispunjava učinak svakoga viđenja, a unutar te povijesti kotači predstavljaju ratove i glasove o ratovima koje je Krist označio kao „početak nevolja”. Početak nevolja započeo je 11. rujna 2001., jer je tada započelo vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, a anđeo pečačenja stavlja svoj znak na one koji uzdišu i plaču zbog gadosti koje se čine unutar crkve i zemlje.

Ratovi u zemlji proizvode tugu kod onih koji vide i čuju što ti ratovi predstavljaju. Povijest zapečačenja prepoznaje konačno obaranje svih zemaljskih kraljevstava, a obaranje tih kraljevstava

bilo je praćeno u proročkoj povijesti prošlosti. Kada je Izaija, u šestom poglavlju, vidio isto viđenje kao Ivan, Daniel, Ezekiel, Job i Pavao, dragovoljno se ponudio da iznese poruku za to vrijeme, ali je upitao koliko će dugo trebati iznositi tu poruku?

Također sam čuo glas Gospodnji kako govori: Koga da pošaljem i tko će poći za nas? Tada reko: Evo me, mene pošalji. I reče: Idi i reci ovom narodu: Doista slušajte, ali ne razumijte; doista gledajte, ali ne shvaćajte. Otežaj srce ovoga naroda, učini da im uši otežaju i zatvori im oči, da ne vide svojim očima, i ne čuju svojim ušima, i ne razumiju svojim srcem, i ne obrate se, i ne budu iscijeljeni. Tada reko: Gospodine, dokle? A on odgovori: Dok gradovi ne opuste bez stanovnika, i kuće bez čovjeka, i zemlja ne bude posve opustošena, i dok Gospod ne ukloni ljude daleko, i ne bude veliko napuštanje usred zemlje. Izaija 6:8–12.

Odgovor koji je Izaija primio bio je da će trebati iznositi poruku dok „zemlja ne bude sasvim opustošena“. Poruka pečaćenja dana je u vrijeme ratovanja, a to je ratovanje izričito prepoznato kao tumačenje viđenja „marah“ koje su svi proroci promatrali. Vanjska je poruka namijenjena tomu da proizvede unutarnje iskustvo, ali samo za one koji „će čuti“.

Povezanost papinske posredničke vojske nacista u Drugome svjetskom ratu podudara se, redak po redak, s drugom posredničkom vojskom u drugome posredničkom ratu, a sam Drugi svjetski rat također se podudara s drugim posredničkim ratom. Povezanost drugoga posredničkog rata s pograničnim ratom kod Rafije, koji se sada ponavlja u Ukrajini, zemljopisno je povezana s drugim udarom islama trećega jao, koji je započeo 7. listopada 2023., i predstavlja proročanske kotače unutar kotača.

Godine 1999. objavljena je knjiga koju je napisao John Cornwell. John Cornwell je u to vrijeme bio viši znanstveni suradnik na Jesus Collegeu u Cambridgeu u Engleskoj te nagrađivani novinar i pisac. Knjiga se bavila ulogom rimskoga pape koji je vladao tijekom Drugoga svjetskog rata. Knjiga započinje s djedom budućega pape, koji je bio desna ruka pape Pija IX., poznatoga kao Pio Nono. Godine 1849. republikanska je rulja napala vatikanske posjede, a papa Pio IX. pobjegao je iz grada Rima. Čovjek kojega je poveo sa sobom u progonstvo bio je djed Eugenija Pacellija. Eugenio Pacelli bio je unuk desne ruke pape Pija IX., a poslije je postao Pio XII., a knjiga o Eugeniju Pacelliju nosila je naslov Hitlerov papa, Tajna povijest Pija XII.

U knjizi Cornwell istražuje u kojoj je mjeri papa Pio XII., nekoć kardinal Eugenio Pacelli, bio svjestan progona Židova od strane nacističkog režima tijekom Drugoga svjetskog rata te kako je na njega reagirao. Pokazuje da su javna šutnja Pija XII. i izostanak djelovanja u osudi Holokausta očitovali njegovo nemoralno vodstvo tijekom rata.

Cornwell pruža povijesni kontekst pontifikata Pija XII., uključujući njegovu diplomatsku pozadinu i složenu političku dinamiku toga vremena. On razmatra pristup Vatikana u ophođenju s nacističkom Njemačkom. Cornwell utvrđuje da Pio XII. nije javno progovorio protiv Holokausta niti intervenirao u korist progonjenih Židova, jer je on, kao kardinal 1933. godine, isposlovao konkordat s Hitlerom koji je obećavao katoličku podložnost Hitlerovu djelovanju.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

Nakon Drugoga svjetskog rata, neki nacistički ratni zločinci uspjeli su izbjeći pravdi bijegom u razne zemlje, uključujući nekoliko njih u Južnoj Americi. Primarni načini kojima su se služili kako bi pobjegli i stigli u Južnu Ameriku uključivali su:

Pacovski kanali: Pacovski kanali bili su tajni putovi za bijeg koje su uspostavile razne organizacije, uključujući Katoličku Crkvu i obavještajne agencije sklone toj svrsi, kako bi pomogle nacistima i drugim bjeguncima da pobjegnu iz Europe. Ti su putovi često uključivali uporabu lažnih identiteta, krivotvorenih dokumenata i mreža za krijumčarenje radi olakšavanja njihova prolaza prema sigurnim utočištima, uključujući Južnu Ameriku.

Krivotvoreni dokumenti: Mnogi nacistički bjegunci pribavili su krivotvorene putovnice, vize i druge putne isprave kako bi prikrili svoj pravi identitet i izbjegli uhićenje. Tim su se dokumentima služili za putovanje kroz neutralne ili naklonjene zemlje prije nego što su stigli u Južnu Ameriku.

Suodgovornost vlasti: U nekim slučajevima, suosjećajni dužnosnici u južnoameričkim zemljama zatvarali su oči pred prisutnošću nacističkih bjegunaca ili su im aktivno pomagali da izbjegnu uhićenje. Neke vlade, osobito one s autoritarnim režimima sklonima nacističkoj ideologiji, pružile su utočište tim osobama.

Pravne rupe: Neki nacistički ratni zločinci iskoristili su pravne rupe ili blage zakone o izručenju u južnoameričkim zemljama kako bi izbjegli izručenje Europi, gdje bi se suočili s kaznenim progonom za svoje zločine.

Općenito, spoj tajnih putova za bijeg, krivotvorenih dokumenata, suučesništva vlasti i pravnih rupa omogućio je nacističkim ratnim zločincima da pobjegnu u Južnu Ameriku i izbjegavaju pravdu dugi niz godina nakon završetka Drugoga svjetskog rata. ChatGPT, ožujak 2024.